

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 marca 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił M. A. wypłaty niezrealizowanego świadczenia po zmarłym B. Z.. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że w związku z okolicznością, iż M. A. nie spełnia warunków do przyznania renty rodzinnej po zmarłym dziadku oraz z uwagi na fakt, że B. Z. nie pozostawał na jego utrzymaniu, gdyż posiadał własne źródło dochodu, brak jest podstaw do przyznania świadczenia niezrealizowanego po zmarłym. /decyzja k.120 akt ZUS/

W dniu 13 kwietnia 2019 roku M. A. złożył odwołanie od powyższej decyzji wskazując, że świadczenie po zmarłym dziadku B. Z. miało służyć pokryciu kosztów związanych z pobytem zmarłego w domu opieki, a tym samym Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonał błędnych ustaleń faktycznych. /odwołanie k.3/

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 29 kwietnia 2019 roku organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację podniesioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. /odpowiedź na odwołanie k.5 – 5 odwrót/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny :

M. A. jest wnukiem B. Z.. /okoliczność bezsporna/

Dziadek wnioskodawcy miał ustalone prawo do emerytury i ją pobierał. /okoliczność bezsporna/

Z uwagi na stan zdrowia i konieczność korzystania z całodobowej opieki - od dnia 11 stycznia 2019 r. B. Z. przebywał w Zakładzie (...) pod dębami” świadczącym usługi terapeutyczno – opiekuńcze. Umowa o świadczeniu usług została podpisana przez jego wnuka – M. A. reprezentującego B. Z.. /umowa k.106 – 106 odwrót akt ZUS/

W dniu 16 stycznia 2019 r. M. A. poinformował Zakład Ubezpieczeń Społecznych o fakcie zmiany miejsca pobytu przez B. Z.. /pismo k.104/

W dniu 1 lutego 2019 r. do Zakład Ubezpieczeń Społecznych wpłynęło pełnomocnictwo jakiego B. Z. udzielił M. A.. Z treści tego pełnomocnictwa wynikało, że wnioskodawca jest uprawniony do załatwienia wszelkich spraw w ZUS. /pełnomocnictwo k.113 – 113 odwrót akt ZUS/

W piśmie z dnia 13 lutego 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że w dniu 21 lutego 2019 r. świadczenie emerytalne należne B. Z. zostanie przekazane na jego aktualny adres. /pismo k.109 akt ZUS/

B. Z. zmarł 14 lutego 2019 r. /okoliczność bezsporna/

W dniu 11 marca 2019 r. M. A. złożył wniosek o wypłatę niezrealizowanych świadczeń należnych do dnia śmierci B. Z.. /wniosek k.111 – 111 odwrót akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie opisanych dowodów z dokumentów, załączonych do akt sprawy, w tym znajdujących się w aktach rentowch.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z treścią przepisu art. 136 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r., poz.1270 z późn. zm.) w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku - małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku - innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba (ust.1); osoby wymienione w ust. 1 powyższego

przepisu mają prawo do udziału w dalszym prowadzeniu postępowania o świadczenia, nieukończonego wskutek śmierci osoby, która o te świadczenia wystąpiła (ust.2); roszczenia o wypłatę świadczeń, o których mowa w ust.1 wygasają po upływie 12 miesięcy od dnia śmierci osoby, której świadczenia przysługiwały, chyba że przed upływem tego okresu zgłoszony zostanie wniosek o dalsze prowadzenie postępowania.

W tym miejscu wskazać należy, że niezrealizowane świadczenie emerytalne lub rentowe w rozumieniu art.136 ust.1 to takie świadczenie, do którego prawo zostało już ustalone lub co najmniej osoba uprawniona wystąpiła o nie jeszcze za życia, ale nie zostało ono jej wypłacone, niezależnie od przyczyn opóźnienia w wypłacie świadczenia. A contrario świadczenie zrealizowane to takie świadczenie, które dotarło do rąk osoby uprawnionej albo zostało przekazane na konto bankowe wskazane przez uprawnionego. (por. wyrok SA w Łodzi z dnia 4.12.2013 r w sprawie III AUa 386/13 Lex nr 1424144).

Stosownie zaś do brzmienia art.136 b ust. 1 cytowanej ustawy emerytalnej, jeżeli z akt sprawy wynika konieczność ustanowienia dla osoby uprawnionej do emerytury lub renty opiekuna prawnego, do czasu jego ustanowienia świadczenia mogą być wypłacane **osobie sprawującej faktyczną opiekę** nad emerytem lub rencistą, po uprzednim pouczeniu o konieczności poinformowania organu rentowego o zajściu okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczenia albo wstrzymanie wypłaty świadczenia w całości lub w części oraz o obowiązku zwrotu świadczenia przez tę osobę, w przypadku gdy zostało pobrane nienależnie.

W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości, że wnioskodawca, jako wnuk zmarłego nie był uprawniony do renty rodzinnej po zmarłym, ani zmarły nie pozostawał na jego utrzymaniu, a zatem nie spełniał on warunków do wypłacenia mu świadczeń przysługujących zmarłemu do dnia śmierci, o których mowa w cyt. wyżej art. 136 ustawy emerytalnej.

Pomimo powyższego, w ocenie Sądu, wnioskodawca był jednak uprawniony do pobrania spornego świadczenia, nabytego za życia jego dziadka.

Powyższe uprawnienie wnioskodawcy, z uwzględnieniem całości okoliczności faktycznych zaistniałych w niniejszej sprawie, prowadzi bowiem do wniosku, że M. A. sprawował faktyczną opiekę nad dziadkiem, a świadczy o tym fakt zawarcia przez niego w imieniu dziadka umowy celem zagwarantowania mu całodobowej opieki medycznej, jak również udzielone mu przez dziadka w dniu 1 lutego 2019 r. pełnomocnictwo do załatwienia wszelkich spraw w organie rentowym.

Takie faktyczne sprawowanie opieki nad osobą uprawnioną do emerytury daje w ocenie Sądu podstawę do wypłaty do rąk opiekuna faktycznego niezrealizowanego świadczenia.

Co również istotne, zgodnie z dyspozycją wskazanego przepisu art.136 b ustawy emerytalnej, nie musi to być opiekun prawny i tych dwóch pojęć nie należy mylić ani utożsamiać. Chodzi tu bowiem o osobę, która sprawuje faktyczną pieczę nad osobą chorą czy w podeszłym wieku. I takim faktycznym opiekunem B. Z. w rozpoznawanej sprawie bez wątpienia był wnioskodawca.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ §2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał M. A. - jako opiekunowi faktycznemu - prawo do wypłaty niezrealizowanego świadczenia po zmarłym w dniu 14 lutego 2019 roku B. Z..

S.B.